संसार्विषयं ज्ञानं श्रावत् सस्मो हवेष्टितं। आश्रमाणां समाचारं तेषां धर्मपरिष्कृतं॥ १५॥ चतुणीमपि वर्णानां विधवानां महेश्वर। भिच्यां वैष्णवाणाञ्च यतीनां ब्रह्मचारिणां ॥ १६ ॥ वानप्रस्थाश्रमाणां च पिएडतानां तथेव च। पतिव्रतानां यद्यच स्त्रीकृष्णपूजनं च यत्॥१७॥ यत् स्तोचं कवचं मन्त्रं पुरश्चरणमीपातं। सर्वाह्निमभीष्टं च विपाकं कर्मजीविनां॥ १८॥ संसारवासनावद्वं लक्ष्यां प्रकृतीशयोः। तयोः परं वा यद्वह्म तस्यावतार्वर्णनं ॥ १८ ॥ कस्तलावतीणश्च कस्तदंशस्तथव च। परिपूर्णतमः कश्च कः पूर्णः कः कलांश्वकः॥ २०॥ कस्य वाराधने शसो किं फलं किं यशस्तथा। अद्वाद्भिनोभद्फलं विस्तीगां निर्पेक्षकं ॥ २१॥ नारायणिकवचं सुभद्रबाह्मणाय च। यहत्तं किं तद्वेश तदाराध्यश्व कः सरः॥ २२॥ अतिसंगीपनीयच्च कवचं परमाद्भतं। सदुलेभ च विश्वषु नोक्तं मां ब्रह्मणा पुरा॥ २३॥ सनत्कुमारो जानाति नोक्तं तेन प्राच मां। मया ज्ञानमनापृष्टं यद्यज्जानासि मङ्गलं॥ २४॥ वेदसारमनुपमं कर्ममूलनिष्ठन्तनं। तन्मे कथय भद्रश मामवान्ग्रहं कुरु॥ २५॥